

РЕШЕНИЕ

№ 1799

гр. Пловдив, 21.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Кристина Янк. Табакова

при участието на секретаря Радка Ст. Цекова
като разгледа докладваното от Кристина Янк. Табакова Гражданско дело №
20205330117462 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по предявена искова молба от „Зара Фуражи“ АД, ЕИК 123028159, против „Сапфир Трейд“ ЕООД, ЕИК 115842973, представлявано от у. Г.К. и Г. Ч. К., ЕГН *****, с която са предявени установителни иски с правна квалификация по чл. 422, вр. с чл. 415, ал.1, вр. с чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. с чл. 535, вр. с чл. 538 ТЗ, за признаване за установено, че ответниците **солидарно** дължат на ищеца, сумата от 5 000 лева, представляваща частична претенция за вземане по запис на заповед в пълен размер от 30 000 лева, издаден на 27.12.2017 г., с падеж: 30.06.2018 г., ведно със законната лихва, от датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК в съда – 13.07.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед № 3528 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 14.07.2020 г. по ч.гр.д. № 8070/2020 г. по описа на ПРС.

С Определение № 3890/11.06.2021 г., съдът е спрял производството по гр.дело № 17462/2020 г. по описа на ПРС, XVIII гр.с.

С Определение № 757/23.08.2021 г., постановено по ч.в.гр.д. № 1961/2021 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, е отменено Определение № 3890/11.06.2021 г. по гр.дело № 17462/2020 г. по описа на ПРС, XVIII гр.с., в частта, с което на основание чл. 229, ал. 1, т. 7 ГПК във вр. с чл. 637, ал. 1 ТЗ е спряно производството и по отношение на Г. Ч. К., ЕГН ***** и делото е върнато на Районен съд – Пловдив, XVIII гр.с., за продължаване на процесуалните действия по делото по отношение на физическото лице Г. Ч. К., ЕГН *****.

В исковата молба се твърди, че на 27.12.2017 г. „Сапфир Трейд“ ЕООД, ЕИК 115842973, авалиран от Г. Ч. К., ЕГН ***** – като физическо лице, е издало запис на заповед, с който безусловно и при съдържание на уговорка „без протест“, са се задължили да заплатят на ищцовото дружество сума в размер на 30 000 лева, с падеж – 30.06.2018 г., с място на плащане: гр. С.З **** и начин на плащане: по банков път, по посочена в записа на

заповед, банкова сметка.

Излага, че записът на заповед е редовен от външна страна и отговаря на изискванията за валидност. Сочи, че лицето, авалирало записа на заповед, се явява поръчител по отношение изпълнението по поетото задължение и е отговорно към поемателя по записа на заповед, солидарно с издателя.

Сочи, че тъй като записът на заповед е с падеж на определен ден – 30.06.2018 г. и предвид настъпването на падежа му, вземането по ефекта е станало изискуемо и ликвидно.

В тази връзка било образувано заповедно производство за събирането ѝ по частно гр. дело № 8070/2020 г. по описа на ПРС, XVI гр. с-в, в рамките на което били издадени заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК № 3528/14.07.2020 г. и изпълнителен лист срещу солидарните длъжници „Сапфир Трейд“ ЕООД и Г. Ч. К., за сумата от 5 000 лева, представляваща частична претенция по записа на заповед, целия за сумата от 30 000 лева, ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението в съда – 13.07.2020 г. до окончателното погасяване и разноски.

В срока по чл. 414, ал. 2 ГПК, ответниците подали възражение за недължимост, което обусловило правния интерес от предявяване на настоящите установителни иски. Претендират се разноските в заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът „Сапфир Трейд“ ЕООД, не е депозирал писмен отговор на исковата молба.

В срока по чл. 131 ГПК, е постъпил отговор на исковата молба от Г. Ч. К.. Не оспорва, че е подписал процесния запис на заповед. Излага, че е подписал процесния запис на заповед във връзка и на основание Договор от 27.12.2017 г. за покупко – продажба на отложено плащане, сключен между ищцовото дружество „Зара Фуражи“ АД и представляваното от него „Сапфир Трейд“ ЕООД. Сочи, че съгласно чл. 4 от договора, записът на заповед, авалиран от него като физическо лице, се издава именно за обезпечаване на задълженията по цитирания договор. Твърди, че задълженията по този договор са били изпълнени своевременно и надлежно и всички дължими суми по договора са изплатени от „Сапфир Трейд“ ЕООД към „Зара Фуражи“ АД, като отношенията във връзка с този договор отдавна са уредени и приключени. Изразява становище, че той като физическо лице не следва да бъде ангажиран да отговоря за задължения, които нямат нищо общо с авалирания от него запис на заповед. Искането е, да се отхвърли предявения срещу него иск, като неоснователен.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и с оглед изявленията на страните, от фактическа и правна страна, намира следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 8070/2020 г. по описа на ПРС, XVI гр.с., в полза на ищцовото дружество е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК за сумата в размер на 5 000 лева, частична претенция по запис на заповед, целия за сумата от 30 000 лева, издаден на 27.12.2017 г. в гр. С.З. от „Сапфир Трейд“ ЕООД в полза на „Зара Фуражи“ АД, авалиран с поръчителството на Г. Ч. К., с падеж: 30.06.2018 г., ведно със законна лихва от 13.07.2020 г., когато е подадено заявлението, до окончателното изплащане. В срока по чл. 414 ГПК ответниците са възразили срещу заповедта. В предоставения на ищцовото дружество от съда едномесечен срок за това е подадена настоящата искова молба.

Ето защо и съдът намира, че предявените установителни иски по реда на чл. 422 ГПК са допустими, тъй като са предявени в срок, в резултат от своевременно депозирани възражения от длъжниците в заповедно производство, имащо за предмет същите вземания.

Относно тяхната основателност, съдът намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че в негова полза е издаден от „Сапфир Трейд“ ЕООД

и авалиран с поръчителството на Г. Ч. К., редовен от външна страна запис на заповед, действителен като едностранна абстрактна правна сделка, вземането по който е станало изискуемо, но въпреки това липсва изпълнение от ответниците като издател и авалист за плащане на дължимата сума по ценната книга.

В тежест на ответника е да докаже фактите, които погасяват, изключват или унищожават спорното право, а именно: наличие на каузално правоотношение по сключен Договор за покупко – продажба на отложено плащане, във връзка с който и за обезпечаване на вземанията, по който е издаден процесния запис на заповед, т.е. наличието на връзка между записа на заповед и договора, съответно за погасяване на дълга по договора за покупко – продажба на отложено плащане.

Страните по делото не спорят, а и се установява от приложения по ч.гр.д. № 8070/2020 г. по описа на ПРС, XVI гр.с., оригинален документ, че „Сапфир Трейд“ ЕООД, ЕИК 115842973, представлявано от у. Г. Ч. К., е издало на 27.12.2017 г., в полза на „Зара Фуражи“ АД, ЕИК 123028159, запис на заповед, с уговорка без протест и без разноски, с който безусловно и неотменимо се е задължил да заплати на поемателя или на негова заповед, сумата от 30 000 лева, по записа на заповед, с падеж 30.06.2018 г., с място на плащане: гр. С.З ****, с начин на плащане: по конкретно посочена в записа на заповед банкова сметка. Записът на заповед е авалиран с поръчителството на Г. Ч. К., при условията, при които е приет.

Ето защо съдът приема, че в полза на „Зара Фуражи“ АД, е издаден на 27.12.2017 г. от „Сапфир Трейд“ ЕООД, авалиран с поръчителството на Г. Ч. К., запис на заповед, с уговорка без протест и без разноски, за сумата от 30 000 лева, с падеж 30.06.2018 г.

Макар и ответникът да не прави абсолютни менителнични възражения, свързани с действителността на ценната книга, следва да се отбележи, че приетият по делото запис на заповед, от който ищецът извлича вземането си, отговаря на изискванията на закона за форма и съдържание и е валиден. Съгласно чл. 535 ТЗ записът на заповед следва да съдържа: наименованието „запис на заповед“ в текста на документа; безусловно обещание да се плати определена сума пари; падеж; място на плащане; името на лицето, на което трябва да се плати; дата и място на издаване и подпис на издателя. По своята правна същност, записът на заповед е едностранно волеизявление, облечено в законоустановена писмена форма, с посочено в чл. 535 ТЗ съдържание. Съгласно чл. 536, ал. 1 ТЗ, документ, който не съдържа някои от реквизитите, посочени в чл. 535, не е запис на заповед, освен в случаите на ал. 2, 3 и 4. Процесният документ е наименован „запис на заповед“ и съдържа това словосъчетание в текста си, издателят е поел безусловно задължение да плати сумата 30 000 лева, от които ищецът претендира частична претенция в размер на 5 000 лева, на посоченото в документа лице, посочени са дата и място на издаване, както и място и начин на плащане. Падежът е уговорен на определен ден – 30.06.2018 г. По несъмнен начин са индивидуализирани издателят и поемателят по ценната книга.

Съгласно разпоредбата на чл. 484, ал. 1 ТЗ, поръчителството се дава върху менителницата или върху алонжа. То се изразява в думите „като поръчител“ или с друг равнозначен израз и трябва да се подпише от поръчителя. Подписът на лицевата страна на менителницата се смята за поръчителство, освен ако е на платеца или на издателя. В конкретния случай, процесният запис на заповед е авалиран от Г. Ч. КБ., с изписване на трите му имена и положен от същия собственооръчен подпис върху лицевата част на записа на заповед, като е посочено, че същият поръчителства за изпълнението на цялото задължение по записа на заповед, включително и за всички произтичащи последици от неизпълнението, в лично качество, доколкото същият се е подписал отделно и като представляващ издателя „Сапфир Трейд“ ЕООД.

Ето защо, съдът, съобразявайки разпоредбата на чл. 535 ТЗ, както и задължителните

указания на ТР № 1 от 28.12.2005г. на ВКС по тълк. д. № 1/2004г., ОСТК, констатира, че приложеният по делото запис на заповед отговаря на формалните изисквания за действителност. Същият е редовен от външна страна документ, удостоверяващ съответното парично вземане, инкорпорирано в него. От същия се установява, че между страните е възникнало валидно менителнично правоотношение, с което издателят „Сапфир Трейд“ ЕООД се е задължил безусловно да плати на „Зара Фуражи“ АД на посочения в записа падеж, който е настъпил преди подаване на заявлението по чл. 417 ГПК – 30.06.2018 г., сумата 30 000 лева, авалиран с поръчителството на Г. Ч. КБ.. Последният не е оспорил качеството си на авалист, нито положения подпис в записа, а не е налице и недостатък във формата на документа, който да рефлектира върху действителността на авала по аргумент от разпоредбата на чл. 485, ал. 2 ТЗ.

Макар от страна на ответника да не са направени абсолютни менителнични възражения, ответникът Г. Ч. КБ. оспорва вземането по менителничния ефект по основание и по размер, противопоставяйки относителни менителнични възражения.

В конкретния случай, самият издател не е направил изрични относителни менителнични възражения по ефекта, тъй като не е подал в срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба.

Що се отнася до относителните менителнични възражения, такива своевременно са направени единствено от авалиста Г. Ч. К.. Нито в срока за подаване на отговор на исковата молба, нито в срока на 146, ал. 3 ГПК, ответникът „Сапфир Трейд“ ЕООД е заявил конкретни относителни менителнични възражения против процесния запис на заповед, нито пък е посочил доказателства в подкрепа на такива. Затова съдът следва да обсъди допустимостта и евентуално основателността на направените от авалиста относителни менителни възражения – наличие на каузално правоотношение между ищеца „Зара Фуражи“ АД и ответното дружество „Сапфир Трейд“ ЕООД и връзката им с издадения от последното, запис на заповед.

Относно допустимостта на относителните възражения на авалиста, съдът намира следното:

За разлика от издателя, менителничният поръчител (авалист), поради самостоятелния, неакцесорен характер на задължението му, произтичащо от записа на заповед, не може да противопоставя на приносителя на ефекта, възражения, които би могъл да му противопостави самият авалат – както абсолютните възражения за недействителност (с изключение на възражение относно формата – чл. 485, ал. 2 ТЗ), така и субективни възражения, произтичащи от каузалното правоотношение. В конкретния случай, доколкото ответникът Г. Ч. К. има качеството само на авалист по записа на заповед, не е допустимо авалистът да противопоставя на приносителя на менителничния ефект възражения, произтичащи от каузалното правоотношение между него и издателя на записа на заповед. В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВКС – Решение № 17/21.04.2011 г. по т.д. № 213/2010 г. ВКС, II т.о. Последните са допустими единствено в случаите, ако авалистът е съдължник или ако при издаването на записа на заповед приносителят действа недобросъвестно или е извършил злоупотреба с право.

Въпросът за допустимостта на менителничните възражения от авалиста, съответно за установяване на предпоставките за това, има преюдициално значение за основния спор и подлежи на доказване на общо основание. В конкретния случай, Г. Ч. К. не е страна по каузалното правоотношение. В подкрепа на относителното си възражение против менителничния ефект, същият се позовава на съществуващи облигационни отношения по Договор за покупко-продажба на отложено плащане между „Зара Фуражи“ АД и „Сапфир Трейд“ ЕООД, вземанията, по които са обезпечени с процесния запис на заповед, както и, че същите не са в размера на претендираното вземане по менителничния иск, тъй като са

погасени чрез плащане.

От приетия по делото Договор за покупко – продажба на отложено плащане, се установява, че същият е сключен на 27.12.2017 г. между „Зара Фуражи“ АД, като кредитор и „Сапфир Трейд“ ЕООД, като клиент, както и, че процесният запис на заповед е издаден като обезпечение за изпълнение на задълженията по този договор от длъжника в полза на кредитора.

Предвид изложеното, съдът намира, че е налице едно от изключенията, обуславящи възможността на авалиста да противопостави на приносителя на ефекта възраженията, които би могъл да му противопостави самият хонорат - недобросъвестност и злоупотреба с право от страна на приносителя. Самата недобросъвестност следва да се разбира като знание за наличието на относителни (лични) възражения по каузалното правоотношение с хонората към момента на придобиване на ценната книга.

Видно, от съдържанието на Договора от 27.12.2017 г. е, че при подписването му - „Сапфир Трейд“ ЕООД е представлявано от едноличния собственик и управител – Г. Ч. Кб.. Обезпечаващият изпълнението на задълженията по този Договор, запис на заповед е издаден на същата дата – 27.12.2017 г., с издател „Сапфир Трейд“ ЕООД, представлявано от Г.К. и авалиран от същото физическо лице. Следователно, в качеството си на управител К. е участвал, както при възникване на каузалното и на менителничното правоотношение между издателя и поемателя на ефекта, така и в самото изпълнение на каузалната сделка. Същественото е, че ищецът също е бил наясно с тези обстоятелства.

Ищецът е знаел, предвид обстоятелствата, при които е бил издаден записът на заповед, че менителничното задължение на издателя е поето единствено, за да обезпечи паричното задължение, което поначало произтича от Договора. Знаел е, че с тази обезпечителна цел е било учредено и менителничното поръчителство. Следователно още към онзи момент ищецът е бил наясно, че евентуалното бъдещо неизпълнение по каузалната сделка от негова страна, респективно – изпълнението от страна на длъжника „Сапфир Трейд“ ЕООД (пълно или частично), предполага възможност за основателни възражения за недължимостта по обезпечаващата Договора, абстрактна сделка. Въпреки, че е бил наясно с тези обстоятелства, както и с факта, че издателят „Сапфир Трейд“ ЕООД е погасявал част от задълженията по Договора, ищецът е пристъпил към изпълнение и на погасената част от дълга, чрез използване на записа на заповед по реда на заповедното производство. Разбира се, право на изправния кредитор е да удовлетвори вземането си по предпочитания от него начин и срещу предпочитания от него солидарен длъжник. Недобросъвестността на този кредитор в случая произтича от злоупотребата с притежавания запис на заповед, доколкото този документ осигурява изпълнение на вземане в недължим размер, поради частично погасяване на дълга по обезпечената с ефекта каузална сделка. Така установената недобросъвестност и злоупотреба с право вече легитимират ответника- авалист да противопостави на ищеца - поемател произтичащите от каузалното правоотношение правопогасяващи възражения на издателя.

Съгласно т. 17 от ТР № 4/18.06.2014г. на ВКС, ОСГТК, предмет на делото при предявен установителен иск по реда на чл. 422, ал.1 ГПК в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл. 417, т. 9 ГПК е съществуването на вземане, основано на записа на заповед. При въведени от страните твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, на изследване подлежи и каузалното правоотношение. В тази хипотеза всяка от страните следва да докаже фактите, на които са основани твърденията и възраженията ѝ и които са обуславящи за претендираното, съответно отричаното право – за съществуването, респективно несъществуването на вземане по записа на заповед.

Доколкото от ответника К. са наведени твърдения за съществуване на каузално

правоотношение, за обезпечаване на който е издаден записът на заповед, както и че е налице погасяване на вземанията по каузалното правоотношение, и съобразно задължителните указания по т. 17 от ТР № 4/18.06.2013 г. на ОСГТК на ВКС по тълк.д. № 4/2013 г., доказателствената тежест за установяване на основание на това твърдение остава на длъжника К., т.е. тежестта на доказване е върху ответника К., като доказването трябва да е пълно и главно.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установява, че между страните по делото „Зара Фуражи“ АД и „Сапфир Трейд“ ЕООД съществува облигационно правоотношение по Договор за покупко – продажба на отложено плащане, сключен на 27.12.2017 г.

От приетия по делото Договор за покупко – продажба на отложено плащане, се установява, че същият е сключен на 27.12.2017 г. между „Зара Фуражи“ АД, като кредитор и „Сапфир Трейд“ ЕООД, като клиент, по силата на който страните са се договорили, кредиторът да произведе и предостави под формата на стоков кредит на клиента комбиниран фураж за животни на стойност до 30 000 лева (т.1), а клиентът е поел безусловно и неотменимо задължение да заплати до 30.06.2018 г. стойността на усвоеното количество от стоковия кредит, която сума следва да бъде преведена по посочена в договора банкова сметка на кредитора (която банкова сметка, съвпада с посочената и в записа на заповед). В т. 3 от договора, е уговорено, в случай, че клиентът продължи да закупува комбиниран фураж за животни от кредитора след датата на подписване на договора, то същият дължи плащане най – напред на количествата фураж, получени след подписване на договора и едва при наличие на остатък след покриване на тези последващи задължения, същият ще бъде отнасян за намаляне на текущото му задължение по т. 1 от договора. В т. 4 от договора е уговорено, че за обезпечаване на вземането на кредитора по т. 1 от договора, клиентът му издава запис на заповед за цялата сума на стоковия кредит по т. 1, като последният се задължава да осигури авалирането на записа на заповед от едно физическо лице. В т. 5 от договора е уговорено, че в случай на забава на плащането по т. 1, кредиторът е в правото си да предприеме необходимите действия в защита на имуществените си интереси, вкл. да поиска да му бъдат издадени заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл. 417, т. 9 ГПК.

От всички, събрани по делото доказателства – писмени, вкл. и гласни доказателства, чрез разпита на свидетеля Т.И.Р., съдът приема, че процесният запис на заповед обезпечава изпълнението на задълженията на длъжника „Сапфир Трейд“ ЕООД за заплащане на цената на направените доставки на фураж, съгласно Договора за покупко – продажба на отложено плащане от 27.12.2017 г., който запис на заповед е издаден от „Сапфир Трейд“ ЕООД в полза на кредитора за сумата от 30 000 лева.

Във връзка с изпълнението на задълженията по сключения Договор, от заключението на в.л. Л.К. по назначената съдебно – счетоводна експертиза, прието като обективно, компетентно дадено и неоспорено от страните, се установява, че за периода от 27.12.2017 г. до 30.04.2020 г. „Зара Фуражи“ АД е доставило на „Сапфир Трейд“ ЕООД фуражи на обща стойност 32 444.75 лева, за което са издадени пет фактури, както следва: фактура № 1000074671/28.12.2017 г. на обща стойност 5779.80 лева, фактура № 1000074797/08.01.2017 г. на обща стойност 8504.40 лева, фактура № 1000074781/08.01.2017 г. на обща стойност 1473.23 лева, фактура № 1000074904/17.01.2018 г. на обща стойност 8196.60 лева и фактура № 1000087386/06.04.2020 г. на обща стойност 8490.72 лева. От заключението се установява още, че всички фактури са осчетоводени като вземане от клиент по дебита на счетоводна сметка 411 Клиенти, контрагент – Сапфир Трейд ЕООД, както и, в счетоводството на „Сапфир Трейд“ ЕООД като задължение към доставчик по кредита на счетоводна сметка 400/599/0/0 – доставчик „Зара Фуражи“ АД. в.л. установява, че за периода от 27.12.2017 г. до 13.07.2020 г. „Зара Фуражи“ АД осчетоводява плащания от „Сапфир Трейд“ ЕООД на обща

стойност 27 444.75 лева, съответно „Сапфир Трейд“ ЕООД осчетоводява плащания към „Зара Фуражи“ АД на обща стойност 27 444.75 лева, на следните дати: на 26.01.2018 г. – 7253.03 лева; на 19.03.2018 г. – 8504.40 лева; на 23.04.2018 г. – 8196.60 лева; на 01.06.2020 г. – 1490.72 лева и на 08.06.2020 г. – 2000 лева. в.л. е посочило, че в счетоводствата и на двете дружества, плащанията не са отнасяни за покриване на определени фактури, като с тях е намалявано общото вземане от „Сапфир Трейд“ ЕООД, съответно с тях е намалявано общото задължение към „Зара Фуражи“ АД. в.л. установява, че към 13.07.2020 г. (датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК) общото вземане на „Зара Фуражи“ АД от „Сапфир Трейд“ ЕООД е в размер на 5000 лева, съответно общото задължение на „Сапфир Трейд“ ЕООД към „Зара Фуражи“ АД е в размер на 5000 лева.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника К., че срокът на договора е лимитиран за шестмесечен период - до 30.06.2018 г., като последната доставка, извършена на 06.04.2020 г. нямала общо с процесния договор, поради което не следвало ответникът К. да отговаря за нея.

Тези твърдения се опровергават от съдържанието на самия договор, тъй като съгласно т. 2 от същия, клиентът е поел безусловно и неотменимо задължение да заплати до 30.06.2018 г. стойността на усвоеното количество от стоковия кредит по т.1, а според уговорката в т. 3 от договора, в случай, че клиентът продължи да закупува комбиниран фураж за животни от кредитора, след датата на подписване на договора, то същият дължи плащане най-напред на количествата фураж, получени след подписване на договора и едва при наличие на остатък след покриване на тези последващи задължения, същият да бъде отнасян за намаляване на текущото му задължение по т. 1 от договора.

Съгласно изричната уговорка, съдържаща се в чл. 4 от Договора, записът на заповед обезпечава цялата сума на стоковия кредит по т. 1 от договора. Тълкувайки тази уговорка, съгласно изискванията на чл. 20 ЗЗД, съдът намира, че волята на страните е издаденият менителничен ефект да обезпечава всички бъдещи извършени доставки на фураж, а не само тези, направени до 30.06.2018 г. до размера на посочената в т. 1 от договора сума от 30 000 лева. Този извод се налага, от разпоредбата на т. 3 от договора.

Предвид събраните по делото доказателства, съдът приема, че длъжникът по Договора „Сапфир Трейд“ ЕООД, към 13.07.2020 г. (дата на подаване на заявлението в съда) дължи на кредитора „Зара Фуражи“ АД сумата от 5 000 лева, представляваща неплатена цена на доставки на фураж по Договора от 27.12.2017 г..

Изводът е, че претендираната сума в размер на 5000 лева по записа на заповед, обезпечаващ изпълнението по посоченото каузално правоотношение между страните е точно в този размер, който представлява задължението по каузалната сделка.

По изложените съображения съдът намира, че тъй като ищецът доказва съществуването на валидно менителнично правоотношение с ответника и изискуемо вземане по същото в исковия размер, искът следва да се уважи изцяло.

Относно разноските:

Съгласно т. 12 от ТР № 4/18.06.2014г. на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските, както в исковото, така и в заповедното производство. В мотивната част на тълкувателното решение е указано, че съдът по установителния иск следва да се произнесе с осъдителен диспозитив и за разноските, сторени в заповедното производство, тъй като с подаване на възражение от длъжника изпълнителната сила на заповедта за изпълнение в частта ѝ относно разноските отпада.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца се

поражда право на разноси. В настоящото исковото производство ищецът е заплатил държавна такса в общ размер на 100 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 960 лева, или общо е направил разноси в размер на 1060 лева.

В заповедното производство е заплатил държавна такса в размер на 100 лева и 600 лева – адвокатско възнаграждение, или общо е направил разноси в размер на 700 лева.

Така общият размер на разноските за двете производства, дължими в полза на ищеца, е 1 760 лева, който следва да бъде присъден в тежест на ответника.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Г. Ч. К., ЕГН ***** като авалист, **дължи** на „Зара Фуражи“ АД, ЕИК 123028159, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., ул. ***, **сумата от 5 000 лева** /пет хиляди лева/ - **главница**, частична претенция по запис на заповед, целия за сумата от 30 000 лева, издаден от „Сапфир Трейд“ ЕООД и авалиран от Г. Ч. КБ., на 27.12.2017 г. в гр. С.З., в полза на „Зара Фуражи“ АД, с падеж 30.06.2018 г., без предявяване и без протест, издаден като обезпечение за изпълнение на задълженията на „Сапфир Трейд“ ЕООД към „Зара Фуражи“ АД, произтичащи от Договор за покупко – продажба на отложено плащане от 27.12.2017 г., сключен между същите страни, ведно със **законната лихва** върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК - 13.07.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, за които в условията на солидарна отговорност е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК № 3528 от 14.07.2020 г. по ч.гр.д. № 8070 по описа за 2020 г. на ПРС, XVI гр.с.

ОСЪЖДА Г. Ч. К., ЕГН ***** **да заплати** на „Зара Фуражи“ АД, ЕИК 123028159, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., ул. *** сумата в общ размер от **1 760 лева** /хиляда седемстотин и шестдесет лева/ - съдебно - деловодни разноси, от които 700 лева – разноси за заповедното производство по ч.гр.д. № 8070 по описа за 2020 г. на ПРС, XVI гр.с. и 1060 лева – разноси за настоящото производство по гр.д. № 17462 по описа за 2020 г. на ПРС, XVIII гр.с.

Решението може да се обжалва пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: __/п/_____